

## POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cezar

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 7 stycznia 2019 r.,  
sprawy **I. K.**,  
skazanego za czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu  
narkomanii  
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 13 listopada 2017 r., sygn. akt II AKa [...],  
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w P.  
z dnia 11 sierpnia 2016r., sygn. akt III K [...],

### **p o s t a n o w i ł**

- 1. oddalić kasację, jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. obciążyć skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.**

### UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w P. uznał I. K. za winnego tego, że w okresie od czerwca 2005 r. do sierpnia 2005 r. w V. w Holandii i w S., wspólnie i w porozumieniu z A. G., K. S., K. Z. O. i K. P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia znacznej ilości środków odurzających w postaci 2.000 gramów marihuany w ten sposób, że po uprzednim zakupie narkotyków w V. w Holandii, przetransportował je przez terytorium Niemiec do Polski, tj. przestępstwa z art. 55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tegoż art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.

u.p.n. skazał oskarżonego na karę 3 lat pozbawienia wolności i 150 stawek dziennych grzywny po 50 zł za stawkę.

Sąd Apelacyjny w [...], po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, zarzucającej obrazę prawa materialnego w postaci art. 18 § 1 k.k. przez przyjęcie, że dopuścił się on sprawstwa przypisanego czynu, choć czyn ten został popełniony w formie pomocnictwa, i wnoszącej o zmianę wyroku przez przyjęcie do kwalifikacji prawnej czynu art. 18 § 3 k.k. oraz zastosowanie art. 19 § 2 k.k. a następnie wymierzenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

W kasacji obrońca skazanego zarzucił „rażące naruszenie **przepisów postępowania, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 433 § 2 k.p.k.** polegające na nienależytym rozważeniu przez Sąd Odwoławczy zarzutu obrazę przepisów prawa materialnego, w szczególności art. 18 § 1 k.k., co doprowadziło do przyjęcia, że oskarżony I. K. dopuścił się zarzucanego czynu wspólnie i w porozumieniu z A. G., K. S., K. Z. O. i K. P., podczas gdy prawidłowo dokonana subsumpcja ustalonego przez Sąd stanu faktycznego sprawy winna prowadzić do ustalenia, że zarzucany oskarżonemu czyn został popełniony w formie pomocnictwa, a więc Sąd winien zastosować art. 18 § 3 k.k.”

Skarżący się wniósł o uchylenie obu wyroków i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście bezzasadna, dlatego celowe było oddalenie jej na posiedzeniu (art. 535 § 3 k.p.k.).

Najpierw Sąd Okręgowy sprecyzował w uzasadnieniu wyroku, na czym polegała rola oskarżonego realizująca znamiona współsprawstwa, określona w opisie przypisanego czynu (s. 1 – 2 motywów). Następnie uczynił to Sąd odwoławczy odpowiadając na zarzut apelacji i wskazując odpowiednie dowody. Rola oskarżonego nie ograniczyła się do świadczenia usługi przewozu, tj. „wyłącznie do przetransportowania osoby, która miała zapoznać oskarżonego G. z dostawcą marihuany”, jak twierdzi się w uzasadnieniu kasacji (s. 3). *Notabene*,

w ten sposób kwestionowała ona ustalenia faktyczne, co nie jest dopuszczalne w postępowaniu kasacyjnym. Nawet gdyby uznać, co dopuszcza Sąd Apelacyjny, że oskarżony swoim zachowaniem „osobiście” nie wypełnił żadnego ze znamion przypisanego czynu, to rola jego była tak znacząca, że uzasadniałaby przyjęcie współsprawstwa poprzez konstrukcję istotnego udziału w tym czynie (s. 199 – 201 motywów SA).

Zatem całkowicie chybiony okazał się zarzut kasacji o nienależytym rozpoznaniu zarzutu obrazy prawa materialnego. Na marginesie, warunkiem skuteczności kasacji jest wykazanie, że rażące naruszenie prawa mogło mieć istotny wpływ na treść wyroku sądu odwoławczego. Pomocnictwo jest zagrożone taką samą karą jak współsprawstwo przestępstwa. Choć przyjęcie postaci zjawiskowej pomocnictwa otwierać może poprzez art. 19 § 2 k.k. drogę do nadzwyczajnego złagodzenia kary, to instytucja ta nie wchodziła w rachubę co do oskarżonego, wobec okoliczności przywołanych przez Sąd Apelacyjny (na s. 201 – 202 uzasadnienia).

Z przytoczonych względów oddalono kasację jako oczywiście bezzasadną.